THE DAILY HEBREW JOURNAL

H. WINEBERG, Pres. & Gen. Mgr.

The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario

PUBLISHED BY

— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —

67 Elizabeth Street Telephone Main 4582

SUBSCRIPTION RATES: $3.50 PER YEAR

SINGLE COPY 1c.

Entered as Second Class Mail Matter at G.P.O. Toronto, Ontario January 22nd 1913

אלטע אמתן

פארהאן אלטע אמת'ן, וועלכע ווערען געפרעדיגט פון יאהרען און יאהרען, און דאך מוז מען זיי האלטען אין איין ווידערהאלען.

אונטער אן אומגלייכליכען נומ' מזל־דיגען שטערען זענען זיי געבוי־רען געווארען, און וויפיעל מען זאל זיי ניט פרעדיגען, איז אבער זייער פערהיירלכיכנג נאך גאנץ ווייט.

און דאך, קען קיינער ניט וואגען אבצולייקענען זיי, זענען אז דא־רום האבען זיי ניט קיין פעסטען באדען אונטער זיך, ווייל זיי זענען ניט קיין ריכטיגע אמת'ן.

איבער איינעם פון יענע אמת'ן, ווילען מיר דיעזען איף דיעזען פלאץ רעדען.

אין אונזער פרעסע האט מען שוין פיעל געשריבען וועגען אונזערע ניט־געבעטענע ועלבסטהערשער. יעדער איינער קומט צו געהן און רעדט אונ'ס נאמען פון פאלק. אלס דער „שליח־צבור", אבוואהל דאס פאלק ווייסט פון איהם אפסמאהל גאר ניט. שוין ניט רעדענדיג וועגען דעם, אז זי האט איהם קיין בעפאלטעכטיגונג ניט געגעבען. צו זיין איהר פאר־שטעהער.

דענזעלבע סכה איז שוין אוועק אזוי ווייט, אז קומט איינער צו געהן, און פערלאנגט עטוואס פאר'ן פאלק, קומען די צווייטע מנהיגים, און פארערען פונקט קאפיי.

וועגען דעם, אז עס עקזיסטירען גרויסע אידישע מאסען, ביי וועל־כען מען דארף זיך אנפרעגען אידער מען רעדען אין זייער נאמען, און דאס פערגעסען די יעניגע גראדע, אבוואהל זיי הערען ניט אויף צו רעדען וועגען דער „חיילינער דעמאקראטיע".

קומט איין איד און פארערט נאציאנאלע אויטאנאמיע פאר אידען אין דער צוקונפטיגער פוילען, שפרינגט גלייך ארויס א צווייטער "אידעל" און וועגעדעט זיך צום „פאן", אין נאמען פון כל ישראל. אז מען דארף עס ניט, אז עס איז בענג בלויז, גלייכבערעכטיגונג, און אז אידען פערלאנ־גען גאר ניט טעהר.

מען רעדט ניט אונ'ס נאמען פון זיך, און פון די עטליכע וועלכע מען רעפרעזענטירט, גאר מען געפינגט אויס קליינגענדע נעמען, ווי דאס „פעראייניגטע אידענטהום", אבוואהל דאס „פעראייניגטע אידענטהום" כעשטעהט אין גאנצען העכסטענס פון א צעהנדליג יחידים.

ווילען די אידישע מאסען א קאנגרעס פון די אמעריקאנער אידען, אום אויפצוהויבען די עפענטליכע וועלט מיינונג פאר אידען־רעכטע, קומען אונגעהן דיעזע אלע מנהיגים, פיהרער און טהוער, און שרייען „לא", און פאר זייער הילען מוז זיך דאס גאנצע פאלק ביינגען.

מיר ווילען זיך שוין ניט אבשטעלען אויף דעם אלטען און אימער זייער פראגע, וועלכער ווערט אויסגעדריקט אין דעם „מי שפך", אז דיע־זע אלע פיהרער זיינען קיינמאל ניט בעפאלמעכטיגט געווארען צו רעדען אונ'ס נאמען פון דעם אידישען המון, אז דאס פאלק האט זיי קיינמאהל גענ „קרעדענטשעלס" אויף דעם ניט געגעבען.

מיר ווילען זיך אויף דיעזער פראגע ניט אבשטעלען, ווייל מיר ווייס־סען אז זי איז אן איבעריגע, ווייל זי איז שוין געשטעלט געווארען אהן אונז אין פיעל פריהער.

דאס וואס מיר ווילען אבער איז אז דיעזער צושטאנד זאל אבגע־שאפט ווערען, אין ביי אונז זאל אויך צוגעהן פעלקער גלייך, וואו עס הערשט א העת הקחל, און די מנהיגים און כלל־טחערה רעכענען זיך מיט'ן רוב פונ'ם פאלק, און טהוען עס ניט אויף זייער איינענעם חשבון.

מיר גלייבען, אז ווען יעדער שטאדט פונ'ם נייעם אידישען ישוב אין אמעריקא וואלט געוואלט מאכען דעם אנהויב, אבצושאפען עס, און ארגאניזירען דאס אידענטהום, אלע פערשיעדענע שיכטען אונזערע פאר אונזער פאלקס ארבייט, וואלטען די ניט געבעטענע און ניט בעפאל־מעכטיגטע „קהל־פעראזארגער" געמוזט ארונטער פון דער ביחנע.

אין פיעלע שטעדט פון אמעריקא און קאנאדא געהט יעצט אן א ריעזיגע מעוועגונג צו ארגאניזירען דאס אידענטהום. אום צו מאכען א סוף איינמאהל פאר אלע מאהל, צו דער זעלבסטהערשענדער פאליטיק, וואס הערשט אין אונזערע רייהען.

מיר וואלטען וועלכן, אז אויך טאראנטא, אונזערע היגע אידען זאלען אין דיעזער הינזיכט ניט אבשטעהן.

שוין צופיעל ליידען מיר פון אונזערע ניט געבעטענע פערזארגער, און וואס פריהער אין אינטערנסיוני ארבייט וועט אונטערנומען ווערען, אבצושאפען דיעזען כאאס, אלץ געזינטער וועט עס זיין פאר דער היגער אר־דישער געסיינדע.

וואס קען אבער געטהאן ווערען דערצו, ווי אזוי שאפט מען אב דיעזען איבעל?

דיעזע פראגע וועט זיך געזוים שטעלען ביי פיעלע פון אונזערע לייזער.

מיר וואלטען וועלען אן ענטפער געבען. דעם ענטפער. וועלכען מיר דערקען פאר'ן הינבטינסטען. אבער מיר וועלען זיך דערווייל אבהאלטען פון צו זאגען אונזער וואהרט וועגען דעם.

מיר ווילען, אז איידער מיר גיבען אונזער ענטפער, זאלען די לייזער זיך איינשפרעכען וועגען דעם.

וואס קען מען טהאן אום צו שאפען אן ארגאניזירט אידענטהום אין טאראנטא. אז יעדער איינער זאל ניט קענען רעדען אין אונזער נאמען דאס וואלטען מיר וועלען פון אייך לייזער צוערשט הערען.

נאכלעסיגקייט

עס קומט אן דער זומער. און מיט'ן זומער קומען אויך אן די פער־שווערעניש געלד־שטראפען וואס מען בעקומט טרעטענדיג אויפ'ן גראז, וואס עס איז פערבאטען.

לעצטען זומער, איז די קאסע פונ'ם פאלים קאורט רייך געווארען מיט בענגג אזעלכע אידישע שטראפען.

דער עולם צאהלט שטראף, טרעט ווייטער אויפ'ן גראז, און צאהלט ווידער.

ליים ארגער מיינונג קומען דיעזע "אידישע פערברעכענס" בלויז פון נאכלעסיגקייט, אין דאס קען לייכט אבגעשאפט ווערען.

טרעט ניט אויף'ן גראז און האט נאכהער ניט קיין חרטה, צאהלט לענדיג שטראף, צוליעב נאכלעסיגקייט

די זאלץ שטעדט אין גאליציע

די וואונדערליכע זאלץ־שטעדט וואס געפינען זיך ארום קראקוי. — גא־סען, פאלאצען און אלטרליי געביידען געבויעט פון זאלץ.

די לעצטע ציטונגס בעריכטען פרעג־נען די נייעס דאס די מלחמה אויף דעם מזרח שלאכטפעלד צענטרירט ווידער ארום קראקוי.

דאס שטעדטעל וועליטשקא, אונגע־פעהר פינף מייל פון קראקוי, איז שוין צוויי מאל געווען דער צענטער פון דעם רוסיש־עסטרייכישען שלאכטפעלד און וועט אהנע צווייפעל עס באלד ווי צום דריטען מאל.

וועליטשקא — רוכט זיך גאר אן אונ־בעדייטענדער נאמען, און דאך איז דיעזער נאמען פערבונדען מיט איינעם פון דיא גרעסטע וואונדערן אין דע ראלטער וועלט. ראדט, אין דעם שטעדטעל וועליטשקא, געפינט זיך אן אונטער־אירדישע וועלט, אויסגעהאקט פון שטיין־זאלץ, וועגען וועל־כע מיר וועלען דא רעדעצעהלען:

אין א משך פון הונדערטער און הונ־דערטער יאהרען האבען דורות פון מענשען געהאקט און געגראבען אין די זאלץ־מי־נען טיעף אין די גערערים פון דער ערד, און פיעלע פון זיי האבען פער־בראכט די בעסטע יאהרען פון זייער לעבען ניט ארויסקומענדיג אויף דער ליכ־טיגער וועלט.

פערד און אקסען ווערען געבארען און שטארבען אין דיעזער וואונדערליכער וועלט אונטער דער ערד, ניט זעהענדיג קיין איינציג מאל דאס ליכט פון טאג.

עס נעהמט עטליכע טעג אויסצוקומען אלע וואונדער פון דיעזער וועלט אונטער דער ערד, אין וועלכער עס געפינען זיך עטליכע שטעדט מיט א גאנץ היבשער בע־עלערונג אין יעדער. מען הארט פארען אויף עלעקטרישע קארס, אנגעשטעקט, געהן איבער ערדרעהטע, שמאלע שטעגש־טעגס, קלעטערען אויף בערג, און זיך אריינ־לאדען אין טונעלען.

אין די וואונדער זיינען אהן א צאהל גרויסע הויכע וואלען מיט הונדערטער שעהן אויסגעטאקטע זיילען. מערקווירדי־גע פירכען, רעסטאראנען, פאלאצען, שוינ־דעל־טרעפ, מאנומענטען — אלעס פון הארטען זאלץ, וועלכע בלישטשעט און פינקעלט ווי די טהייערסטע דיאמאנ־טען... ווי פערכשומ'ט שטעהט דער פרעמדער אין דיעזער וואונדערליכער וועלט און מיינט אז דאס איז א ווירקע פאנטאזיע פון א פאעט.

די מינען שטעהען אונטער דער ד־ר־רעקטער אויפזיכט פון דעם עסטרייך־אונ־גארישען פ יגאנד־מיניסטער. פון דיעזען מיניסטער מוז מען קריגען אן ערלויבניש אריינצוגעהן אין דיעזע זאלץ־שטעדט. וואו רום די זאלץ וועהט געהאלטען ביי דער דער רעגיערונג אזוי חשוב און טהייער, ווי נאלד, כאטש די זאלץ־מינען צייהען זיך אוועק אויף א שטרעקע פון הונדערטער און הונדערטער מיילען.

עס איז שוין באלד עלף הונדערט יאהר אז מענשען גראבען זאלץ פון דיעזע מי־נען און עס זעהט אויס, אז זיי וועלען זיך מיינטאל ניט אויסשעפען.

דער אריינגאנג אין די מינען איז א גאנץ איינפאכער, פון א לאנגע ריעדערינג געבויידע אויף דער ערד, וועלכע ענט־האלט די אפיסעס פון די בעאמטע, לאזט מען זיך אין א עלעוייטער אראפ אין די מינען. אין דיעזע אפיסעס זיי־נען אויסגעהאנגען פערשיעדענע אנזיי־קונגען וואס גרויסע און בעריהמטע מענ־שען, וועלכע האבען אנגעקויפט דיא בלישט־טשעדיגע וועלט אונטער דער ערד האבען איבערגעלאזט. צווישען זיי אנדענקלו־גען געפינען זיך יניגיארמען און שווערד־רען פון דער קעניגליכער פאמיליע פון עסטרייך פאר וועלכע מען האט אויפגע־האקט פון דעם הארטען זאלץ טהראנען און פאלאצען.

מען קען אויך אראפגעהן אין די מי־נען דורך געדרעהטע טרעפ וואס זיינען אויסגעהאקט אין דעם זאלץ.

די ערשטע געפיהלען וואס געהמען איינעם דורך ווען ער קומט אראפ אונ־טער דער ערד איז שרעק און ערשטוינונג פון רעד געוואלדיגער גרוים פון די זאא־לען, פון דעם געריכטען פינסטערניש און פון די כורא'דיגע וועדעריסוקות. דאס ערשטע וואס מען ווייזט געוועהנליך דעם גאסט אין דער וואונדער־וועלט איז דער אונגעהייער גרויסער באלל־רום, וועלכער ווערט בעלויכטען פון עלעקטריש אויב בער גאסט וויל בעצאהלען דערפאר.

דאס איז דער מערקווירדיגסטער זאל פון פרעהליכקייט וואס די וועלט פער־מאגט. הויכע זיילען מיט די פיינסטע שניצערייען, פינסטליכע גאלעריען און רעזיגע הענג־לייכטער — אלעס אויסגע־האקט פון דעם הארטען בלישטשעדיגען זאלץ. דיעזער מערקווירדיגער באלל־רום איז פערטיג געווארען אין אנפאנג פון דעם 18־טען יאהרהונדערט. ער הייסט „דער לעטאווסקי זאל" נאך לעטאווסק, וועל־כער איז דאן געווען דער דירעקטאר פון די זאלץ־מינען.

דער וועג ווייזער וועלכע רפיהרט דעם גאסט דורך דיעזען גוואלדיג גרויסען און מערקווירדיגען פינסטליכען זאל דער־צעהלט אין דער זעלבער צייט וועגען דיא ווייכטיגע פאסיריונגען וואס זיינען דא פארגעקומען אין פערשיעדענע צייטען, קע־ניגע האבען זיך דא בעהאלטען אין צייטען פון רעוואלוציאן. פרינצען און פרינצעסינען האבען זיך דא ערקלערט אין ליעבע, בעריהמטע דיפלאמאטען פון פיינדליכע לענדער האבען זיך דא בעגע־גענט און געשלאסען פריעדען.

אין איין ווינקעל פון דעם גרויסען זאאל שטעהט דער גרויסער עסטרייכי־שער אדלער אויסגעהאקט פון הארטען זאלץ, אז ביים ליכט פון די פאקעלען וואס די ווענ'ווייזער טראגען שלאגט אפ פון איהם א שטראהלענדע און בלענדענ־דע שיין. אין אן אנדער ווינקעל שטעהט א שווערער טהראן פון גר נער זאלץ וועל־כע בלישטשעט ווי ריובינען. דאס איז דע רטהראן אויף וועלכען קייזער פראנץ יאזעף זיצט ווען ער קומט אין די מי־נען.

דער באלל־רום איז צוויי הונדערט און צוואנציג פוס אונטער דער ערד.

זיעבען שטעקס ליינען דא אונטער דער וועלט אונטער דער ערד, אבער בעזונכער ווי יעדע מען נאר דריי, ווייל אין די אי־ר בערינג פיער זיינען ניטא קיין חדושים די צוויי הויפט שטערט זיינען "קייזער פראנץ יאזעף" און „ערצ־הערצאג אל־ברעכט".

די וועג־ווייזער ווייזען די חדושים מיט א סיסטעם. נאך דעם וואונדערלי־כען באלל־רום ווערט דער בעזוכער אריינ־געפיהרט אין דער גרויסער קירכע וואס איז אויסגעהאקט פון דעם הארטען זאלץ, די קירכע איז נעבויעדעט נעווארען אין 17 טען יאהרהונדערט, און צעהנדליגע טויזענ־דער מענשען קומען אין איהר בעטען נאט. הונדערטע מיילען נעהען פרומע קריסטען צופוס אום צו בעטען נאט אין דיעזער קירכע אין הער פינסטערניש פון דער ערד. די בילדער פון „חייליגע" וואס שטעהען מגיענדיג אין די ווינקלען, דער מזבח דאס חדר'ל וואו מען איז זיך כתודה, ער עמוד, די לייכטער — אלעס איז אויסגע־האקט פון זאלץ, און ווען מען בערעכענט אז דאס אלעס עקזיסטירט שוין צוויי הונ־דערט יאהר און עס איז גאנץ אין שטארק, ווי ערשט געבטען בעשעען, קען מען זיך מאכען א בעגריף פון דער אייזער־נער הארטקייט פון דיעזער שטיין־זאלץ. און ווען מען בערעכענט, אז די גאנצע ריעזיגע געבוידע און אלעס אין איהר איז אמאל געווען איין געדיכטע שטיינערנע מאסע, בלייבט מען ערשטוינט און בא־ווילדערט פון דער קראפט פון דער מענש־ליכער האנד.

דעם דריטען יולי ווערט יעדעס יאהר געפאראדעט אין דער קירכע א גאטעס־דיענסט מיט גרויסארטיגע צערעמאניען. בישאפען און ארכידייען געהען אנגעטהאן און זייערע פרייערליכע בגדים און אין די חושן ואפור'ם און טויזענדער פרומע קריסטען וואס זיינען גענאנגען צו פוס פון די וויטעסטע טהיילען פון לאנד און פון אויסלאנד פילען אן די חייליגע נע־ביידע. דער הויפטער קאנדעליאבר מיט די הונדערטער ליכט ווערט אנגעצונדען. די וועגס, דער פוסים, די זיילען, דיא סטאטוען בלישטשען אן בלענדען די אייגען. דאס געזאנג פון דעם גרויסען אר־געל מיישלט זיך אויעך ווייט, ווייט אין די לאנגע קאריידארען און חילכען אפ מיט א צוטרייגען מורא'דיגען ווידערא־קול, און דאס אלעס ווירקט אזוי אויף רעם פרומען גלייביגען, אז עס ווייזט זיך איהם אויס, אז די תפילות שפאלטען דורך דעם הארטען, הונדערט פוס טיפער.

העכסט אינטערעסאנט און וואונדער־באר איז דער "קעניגינס שלחן". דיא זאלץ פון וועלכען דער מזבח אזי אויסגע־האקט רעגענבויגען און אזא צויבערליכען קאליר האט אויף דער סאנדעל אבער וואס חענגט פונ'ם סופיט. רעכטס פונ'ם אריינ־גאנג איז א סטאטע וואס שטעלט פאר יעזוס'ן ווי ער שטעהט אויף פון קבר, און ביי דיעזער סטאטע קניען און בע־טען יעדען טאג הונדערטער מענשען.

די צוויטע „שטאדט" איז נאך טיע־פער אונטער דער ערד ווי די ערשטע. דורך פיעלע געדרעהטע טרעפ אויסגע־האקט און דעם זאלץ קומט מען אריין אין דעם ריעזיגען "מיקלאווע" זאאל. דיע־זער זאאל איז געגרינדעט געווארען אין ערשטען פיערטעל פון דעם 18־טען יאהר־הונדערט. הונדערטער מענשען האבען איהם געהאקט און געגראבען א משך פון 50 יאהר. ער איזהונדערט פוס ברייט און הונדערט און פופציג פוס הויך. דער פוסיט איז אונטערגעשפארט מיט דיקע סלופעס אום צו פערהיטען אז א שטיין זאלץ זאל זיך ניט אפריסען און אראפ־פאלען.

(שלום פאלגט.)

דער ביענשטאק

לעזם דיעזען לייבעל

MAGIC BAKING POWDER

CONTAINS NO ALUM

לעזם דיעזען לייבעל

איהר קענט זעהר פיעל טהאן, ווען איהר וועט נור וועלען!

און דער ראבינער האט פערגלאצט די איינגען און האט זיך אבגעזאגט:

— אויב ער איז ווירקליך אונשולדיג זאל איהם גאט העלפען! מיר קענען פאר איהם גאר ניט העלפען! מיר קענען פאר איהם גאר ניט טהאן, און מיר וועלען זיך בעסער גאר ניט אריינמישען וועט פאר אונז אמפעליקאנער יהודים פיעל בעסער זיין. איהר ווייסט דאך, אז אידען וועלען אן אישו דערפון מאכען, „למה יאמרו הגוים", אה, ניין. אודאי טאר מען זיך ניט מישען. מען דארף זיין שטיל און די גע־רעכטיגקייט וועט מיט איהם טהאן, דאר־פען מיר אידען פאר ליעב אננעהמען און זיין צופריעדען!

דייטשען מאכען פאגראמעז
אויף פרידליכע בירגער

מענשען געהרגעט אהן שום אורזאכע. — קליינינקע קינדערלאך פערברענט לעבעדיגערהייד. — פרויען געשענדעט און ערמארדעט. — דער רב פארט פון דער ענגלישער קאמיסיע, וועלכע האט אונטערזוכט דיא דייטשען האבען געטהאן אין בעלגיען. — איבער 1200 אפידייוויטס פון אנטלאפענע בעלגיער.

וואס ווייטער די מלחמה נעהט, דערוויסט מען זיך אלץ מעהר פון די גרויל טהאטען, וואס ווערען בעגאנגען אין די שטעדט און דערפער וואו די מלחמה קומט פאר.

דאס וואס די רוסישע סאלדאטען און קאזאקען האבען אויפגעטהאן אין די איינ־גענומענע שטעדט און דערפער פון גאליי־ציען און מזרח פרייסען, דאן ווען עס איז ביי איהם געווען אין די הענד, איז מעהר אדער וועניגער בעוואוסט צו דער וועלט, אבוואהל דאס וואס מען וויים, איז ווי א טראפען אין ים, אבער אפילו פון דאס וואס מען ווייסט איז גענוג אז יעדען רעכטס דייגקענדען מענשען זאל אנכאפען א שויר־דער.

מען האט זיך דערוואוסט, דאס די רו סישע סאלדאטען האבען ניט געשאנען־וועט די ציווילע בעפעלקערונג אין די שטעט און שטעטלאך, וועלכע זיי פלעגען איינגעהמען זיי האבען געמאכט פאגראמען, גערויבט און געפלינדערט, געשענדעט שוצלאזע פרויען, געטויט קליינע קינדער און עהנלי־כע זאכען.

אלע די, וועלכע פלעגען לעזען די רעפארטס וואס די רוסען האבען אבגע־טהאן, פלעגען א מאך טהאן מיט דער האנד און זאגען:

וואס קען מען ערווארטען פון די ווילד־דע רוסען? דאס האט געהייסען, אז קיי־נער האט פון זיי קיין בעסערס ניט ער־וואר טעט.

יעצט אבער האט זיך ארויסגעוויזען אז די קולטורעלע דייטשען, די יעניגע, וועלכע האלטען זיך פאר די טרעגער פון ליכט און ציוויליזאציאן, און זענען ארויס ווי זיי זאגען, בעפרייען די וועלט פונ'ם רוסישען צאריזם. זיי האבען זיך אויס־געפיהרט נאך ווילדער און בארבארישער פון די רוסען.

אויף יענע, ווי געזאגט, איז כאטש קיין פארזיבעל ניט געווען, זא צו זאגען, בארבארען. אבער די דייטשען ווי קומט עס צו זיי?

די ענגלישע רעגיערונג האט דעם 22־טען יאנואר פון דיעזען יאהר בעשטימט א קאמיסיע, וועלכע זאל אונטערזוכען דאס, וואס די דייטשען האבען אויפגע־טהאן אין בעלגיען, ווי אזוי זיי האבען די פערשיעדענע שטעדט און שטעטלאך גע־האלטען און ווי אזוי זיי האבען זיך בע־גאנגען מיט די בעלגישע איינוואהנער.

אין דער קאמיסיע זענען בעשטימט געווארען אזעלכע מענער ווי סיר פרעדריך פאללאק, סיר עדוואדר קלארק, סיר אל־פרעד האפקינס, האנאריבל א. ל. פישער, האראלד קאקס, און קעגלעם דיגבי. אן דער שפיצע פון דיעזער קאמיסיע איז אוועקגעשטעלט געווארען דער בעריהמטער היסטאריקער און דער געוועזענער ענגלי־שער אמבאסאדאר אין די פעראייניגטע שטאאטען, לארד ווייסקאונט בריס.

לעצטע וואך איז די קאמיסיע פאר־טיג געווארען מיט איהר ארבייט, און לע־ענדיג דעם רעפארט, וואס זי גיט אב, שטעלען זיך פשוט די האהר פון קאפ.

אזעלכע גרויל טהאטען, וועלכע די דייטשען זענען בעגאנגען אין בעלגיען האט גיכער געפאסט פאר די קאניבאלען פונ'ם פינסטערען אפריקא, וואו קיין מענשליכע פוס איז נאך ניט געשטעלט גע־וואר, עס איז פשוט אונגלויבליך, אז דאך איז עס א פאקט.

די קאמיטעט, וועלכע בעשטעהט פון אלעלכע פערזאנען, איבערהייפט ווען לארד בריס שטעהט אין דער שפיצע, איז קיין צווייפעל ניט אז יעדער וואהרט פונ'ם בע־ריכט איז דיריינע וואהרהייט.

די קאמיטעט האט צוגעשטעלט אפיד־ווייטס פון 1200 פערזאנען וועלכע האבען אלע גרויל טהאטען געזעהן, און ווען זי האט גע־ווארדעט אויף זייערע אייד, אז ער האט אליין געזעהען ווי אויף א פלאץ זענען געלעגען 90 ערמארדעטע מענשען, ניט ווארען, עס איז פשוט אונגלויבליך, אז דאך איז עס א פאקט.

די קאמיטעט, וועלכע בעשטעהט פון אלעלכע פערזאנען, איבערהייפט ווען לארד בריס שטעהט אין דער שפיצע, איז קיין צווייפעל ניט אז יעדער וואהרט פונ'ם בע־ריכט איז דיריינע וואהרהייט.

די קאמיטעט האט צוגעשטעלט אפיד־ווייטס פון 1200 פערזאנען וועלכע האבען אלע גרויל טהאטען געזעהן, און ווען זי האט גע־ווארדעט אויף זייערע אייד, אז ער האט אליין געזעהען ווי אויף א פלאץ זענען געלעגען 90 ערמארדעטע מענשען, ניט

(פארטזעצונג אויף פייהרטן 5)